

39. Kjøbstæding Byraad, dat. 18de Marts 1879.

.... „Det vedtoges at indsende de af Ministeriet begjærede Oplysninger med Erklæring, at der ikke skjøntes at være nogen Anledning til at forandre de af Indenrigsministeriet approberede Forhold i Vedtægt af 9de Januar d. A.“

40. Grønsjøbing Byraad, dat. 28de Marts 1879.

.... „Efter den i nævnte Cirkulære dertil givne Anledning, tillader Byraadet sig derfor med Hensyn til det Rigsdagen foreliggende Forslag til Lov angaaende Forandring i Lov om den kommunale Beskatning i Kjøbstæderne udenfor Kjøbenhavn af 11te Februar 1863 at bemærke, at man fremdeles maa anse den ved den ovennævnte stadfæstede Vedtægt fastsatte Beskatning af de faste Eiendomme for at staa i passende Forhold til disse Skatteevne, der ikke taaler, at den dem paalagte Skat forhøjes, hvisaarsag man ikke kan anse det for ønskeligt eller stemmende med Byens Lærv, at det omhandlede Lovforslag vedtages som Lov, hvorved vilde aabnes Udgang til en forøget Beskatning af Kjøbstadens faste Eiendomme.“

Hjørring Amt.

41. Hjørring Byraad, dat. den 30te April 1879.

.... „Raadet tillader sig herved ærbødigst at meddele: at man af Hensyn til de Kommuner, hvor de i § 11 i Lov af 11te Februar 1863 ommeldte Skattevedtægter ikke ere tilveiebragte, maa anse det for ønskeligt, at der tilstaaes disse Lid til Affattelsen af saadanne; og ihvorvel man neppe for den herværende Kommunes Vedkommende vil faae Anledning til at afbenytte den i Lovforslagets anden Passus indeholdte Bestemmelse om Afgang til Forandring af den alt stadfæstede Beskatningsvedtægt, ser Raadet dog ikke nogen Grund til at modfætte sig en saadan, ved hvis Afbenyttelse man vil kunne blive sat istand til at foretage en Forandring af Vedtægten, hvor man formener dette heldigt og hensigtsmæssigt, for at den rette Beskatning af de faste Eiendomme kan udfomme.“

42. Frederikshavn Byraad, dat. den 5te April 1879.

.... „Det vil heraf ses, at det ved Vedtægten etablerede Forhold paa Grundlag af Skatterne i Aarene 1853—62, og hvorefter Skatterne paa de faste Eiendomme udgjøre 15 a 16 pCt. af den samlede Skat, har holdt sig temmelig uforandret, saa at Afgifterne paa de faste Eiendomme saa temmelig have holdt Skridt med Skatternes Stigning i det Hele. Det er især de høiere klassificerede Bygningers Assurancesummer, der ere stegne, og Klassifikationen efter Assurancesummerne har derfor bevirket, at der har fundet en forholdsvis Stigning Sted af Skatten paa Eiendommene. Vi have saaledes ingen Grund til at attraa en saadan Forandring som den, der tilsigtes ved det i Rigsdagen indbragte Lovforslag. Det er rimeligt nok, at Forholdene stille sig anderledes i Byer, hvor man betydeligt har forøget Skatterne ved kostbare Anlæg, saaledes at det i Loven af 11te Februar 1863 valgte Tidsrum, Aarene 1853—1862, ikke passer, men hvilket Tidsrum man end vælger, vil det jo altid kunne indtræde, at det engang fastslaaede Forhold ikke passer, naar Skatteforholdene i en By betydelig forandres. Vil man sikke sig herimod, maatte man hellere vælge et vist Kvotaforhold mellem Skatten paa de faste Eiendomme og de øvrige Skatter, men derved vil man jo rigtignok saa temmelig opgive det hele Princip, der ligger til Grund for Loven af 11te Februar 1863, at bestemme de paa de faste Eiendomme falende Kommuneskatter til mere faste Afgifter.“

43. Søby Byraad, dat. den 7de April 1879.

.... „Byraadet skal ikke undlade ærbødigst at yttre, at, da isølge Vedtægten Gjennemsnittet af Skatten paa de faste Eiendomme i Søby i Aaret 1853—1862 for et Aar andrager 2,270 Kr. 93 Ø.
og Gjennemsnittet af bemeldte Skat i Aaret før Vedtægtens Affattelse (1864—1873) andrager 2,154 — 20 —

udgjør Forskjellen saaledes kun... 116 Kr. 73 Ø.
hvilket er et saa ringe Beløb, at Byraadet ikke skjønter, at det for Søby Kommune kan være af nogen Interesse, at der vedtages en Lov af det Indhold, som ovenberørte Lovforslag angiver.“

44. Slagen Byraad, dat. den 21de April 1879.

Udtaler Intet om Lovforslaget.